

Review of the Standards, Guidelines and Publishing Status of Sustainability Reporting in the Insurance Industry

Ali Rahmani¹, Mahnaz Mahmoudkhani², Saeid Homayoun³, Leili Niakan⁴

Received: 2021.17.06

Accepted: 2021.27.08

Abstract

Objective: The insurance industry plays an important role in sustainable development. Sustainability key factors potentially are essential to success of the insurance sector. Iran's insurance industry is facing sustainable development issues such as rapid population growth, lack of access to insurance for low-income people, the climate change risk, social issues such as population aging and issues related to governance, accountability and transparency. Sustainability reporting helps to have a good understanding of these issues. Sustainability reporting helps identify insurance industry risks. Sustainability reporting examines environmental, social, and governance issues. Few companies prepare sustainability reports in Iran. But no company in the insurance industry has published a sustainability report yet. The purpose of this paper is a comparative comparison of sustainability reporting standards in the global insurance industry. This study also examines the status of the sustainability reports publication of insurance companies in the world.

Methodology: In this study, analyzing content was used to assess the status of sustainability reporting in the insurance industry. Data extracted from the Global Reporting Initiative (GRI) database. Sustainability standards and guidelines were reviewed through comparative comparison. This paper has examined the standards of the Global Reporting Initiative and The Sustainability Accounting Standards Board (SASB), the guidelines of the Responsible Investment, the Sustainable Insurance Principles, and Climate-related Financial Disclosures. These guidelines and standards are used by the leading insurance companies. Regulation of the Iranian insurance industry that can help to prepare sustainability reporting was also reviewed.

Findings: Findings indicate that the stakeholders of sustainability reports differ in different sustainability standards and guidelines. The Global Reporting Initiative standards focus on the interests of all stakeholder groups; while the Sustainability Accounting Standards Board emphasizes the interests of investors. Principles of Sustainable Insurance and Standards of The Sustainability Accounting Standards

1. Professor, Department of Accounting, Faculty of Social Sciences & Economics, Alzahra University, Tehran, Iran. (**Corresponding Author**). rahmani@alzahra.ac.ir

2. Ph.D., Department of Accounting, Faculty of Social Sciences & Economics, Alzahra University, Tehran, Iran, m.mahmoudkhani@alzahra.ac.ir

3. Associate Professor, Department of Business and Economic Studies, Faculty of Education and Business Studies, University of Gävle, Gävle, Sweden, homayoun@hig.se

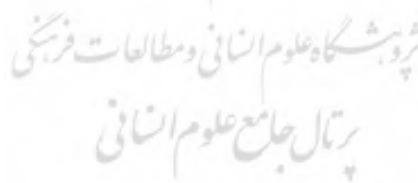
4. Assistant Professor, Department of Macro Insurance Studies, Insurance Research Center, Tehran, Iran.

Board are specific to the insurance industry; while the standards of the Global Reporting Initiative do not focus on a specific industry. A review of Iranian insurance industry regulations shows that most of the information needed to disclose sustainability issues is available. However, the preparation of sustainability reports is essential to cover all aspects of the environment, society, and governance. The findings also indicate that the status of published sustainability reporting is increasing in the insurance industry. The use of auditing firms to ensure sustainability reports is a priority.

Conclusion: There are various standards and guidelines in the field of sustainable development and environmental, social, and governance issues. The different guidelines and frameworks for sustainability reporting highlight the need for an integrated framework for sustainability reporting. The comparability of sustainability reports has become difficult due to the variety of different guidelines. Iranian insurance companies can use the guidelines and standards of sustainability reporting to identify specific components of insurance industry sustainability reporting. Given the pressure of stakeholders and the emphasis of international institutions such as the United Nations and the growing trend of mandatory sustainability reporting, the research findings emphasize the need to prepare sustainability reports by Iranian insurance companies.

Keywords: Sustainability Reporting, Sustainable Development, Insurance Industry, Standards, Guidelines.

JEL Classification: M41, G32.

بررسی استانداردها، رهنمودها و وضعیت انتشار گزارشگری پایداری در

صنعت بیمه

علی رحمانی^۱، مهناز محمودخانی^۲، سعید همایون^۳، لیلی نیاکان^۴

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۳/۲۷ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۶/۰۵

چکیده

هدف: گزارشگری پایداری به افشای مسائل زیست محیطی، اجتماعی و راهبری می‌پردازد. اما، در صنعت بیمه ایران تاکنون رهنمودی در خصوص گزارشگری پایداری تهیه نشده و هیچ شرکتی بیمه‌ای نیز گزارش پایداری تهیه نکرده است. لذا، پژوهش حاضر با هدف بررسی استانداردهای گزارشگری پایداری در صنعت بیمه جهانی و مقایسه تطبیقی آنها و همچنین بررسی وضعیت انتشار گزارشگری پایداری شرکت‌های بیمه در سطح جهان انجام شده است.

روش‌شناسی: از تحلیل محتوا برای بررسی وضعیت گزارشگری پایداری در صنعت بیمه استفاده شده است. تفاوت‌ها و تشابهات استانداردها و رهنمودهای گزارشگری پایداری از طریق مقایسه تطبیقی بررسی شده است.

یافته‌ها: نتایج نشان داد نوع نگاه استانداردها و رهنمودهای پایداری به ذینفعان مختلف گزارش‌ها متفاوت است. استاندارد ابتکار گزارشگری جهانی بر تمام ذینفعان تمرکز دارد. درحالی که استانداردهای هیئت استاندارد حسابداری پایداری بر سرمایه‌گذاران تأکید دارد. اصول بیمه پایدار و استانداردهای مربوط به هیئت استانداردهای حسابداری پایداری، خاص صنعت بیمه است؛ درحالی که استانداردهای ابتکار گزارشگری جهانی بر صنعت خاصی تمرکز ندارد. همچنین یافته‌ها بیانگر این است که وضعیت انتشار گزارشگری پایداری در صنعت بیمه رو به افزایش بوده و استفاده از حساب‌برسان و مؤسسات حسابرسی برای اطمینان بخشی گزارش‌ها، در اولویت قرار دارد.

نتیجه‌گیری: وجود رهنمودها و چارچوب‌های مختلف درباره گزارشگری پایداری، ضرورت وجود یک چارچوب یکپارچه در خصوص گزارشگری پایداری را روشن می‌سازد. در واقع، مقایسه‌پذیری گزارش‌های پایداری به‌خاطر تنوع رهنمودهای مختلف دشوار شده است. شرکت‌های بیمه کشور می‌توانند با استفاده از رهنمودها و استانداردهای گزارشگری پایداری، اقدام به شناسایی مؤلفه‌های خاص گزارشگری صنعت بیمه نمایند. با توجه به فشار ذینفعان و تأکید نهادهای بین‌المللی مانند سازمان ملل متحد و روند رو به رشد الزامی شدن گزارشگری پایداری، یافته‌های تحقیق بر لزوم تهیه گزارش‌های پایداری توسط شرکت‌های بیمه ایرانی تأکید دارد.

واژه‌های کلیدی: گزارشگری پایداری، توسعه پایدار، صنعت بیمه، استانداردها، رهنمودها.

طبقه‌بندی موضوعی: M41, G32

۱. استاد، گروه حسابداری، دانشکده علوم اجتماعی و اقتصاد، دانشگاه الزهراء، تهران، ایران. (نویسنده مسئول). rahmani@alzahra.ac.ir
۲. دانش‌آموخته مقطع دکتری، گروه حسابداری، دانشکده علوم اجتماعی و اقتصاد، دانشگاه الزهراء، تهران، ایران. m.mahmoudkhani@alzahra.ac.ir
۳. دانشیار گروه مطالعات اقتصادی و کسب‌وکار، دانشکده مطالعات آموزش و کسب‌وکار، دانشگاه گاوله، گاوله، سوئد. Saeid.Homayoun@hig.se
۴. استادیار گروه مطالعات کلان بیمه، پژوهشکده بیمه، تهران، ایران. niakan@irc.ac.ir

مقدمه

اصطلاح پایداری یا توسعه پایدار برای اولین بار در گزارش برون‌داند^۱ در سال ۱۹۸۷ به‌عنوان «توسعه‌ای که نیازهای حال حاضر را برطرف کند، بدون این‌که توانایی نسل‌های آینده در تأمین نیازهای خود را به خطر بیندازد» تعریف شد (کمیسون جهانی محیط‌زیست و توسعه، ۱۹۸۷). توسعه پایدار در ابتدا با تأکید بر پایداری زیست‌محیطی بود. اما بعداً جنبه‌های اجتماعی و اقتصادی نیز در آن گنجانده شد. این سه جنبه توسعه پایدار به‌عنوان سه رکن توسعه پایدار نام‌گذاری شد (فین^۲، ۲۰۱۰). اصطلاح پایداری متضمن یک رویکرد جامع در مدیریت سازمان‌ها است که بر ایجاد و به‌حداکثر رساندن ارزش بلندمدت اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی متمرکز است (چیارامونتی و همکاران^۳، ۲۰۲۰). از طریق اسناد و گزارش‌های اجتماعی مناسب، شرکت‌ها می‌توانند روابط خود را با ذینفعان حفظ و تقویت کنند (کاپوراسو و همکاران^۴، ۲۰۱۶). از این‌رو، تعداد بیشتری از شرکت‌ها شروع به انتشار گزارش‌های پایداری کرده‌اند که شامل عملکردهای اجتماعی و زیست‌محیطی آنها است و تصویری جامع از جنبه‌های غیرمالی عملکرد آنها ارائه می‌دهد (برثلوت و همکاران^۵، ۲۰۱۲). شواهد نشان می‌دهد که سیستم‌های فعلی، سازمان‌ها را از لحاظ جنبه‌های اقتصادی، مالی و اجتماعی در جهت اشتباه حرکت می‌دهند؛ یعنی باعث می‌شوند که ناپایدار بیشتر شود (گری و میلن^۶، ۲۰۰۲). رسوایی‌های تجاری اخیر و فجایع زیست‌محیطی بر تغییر مدل فعلی سرمایه‌داری و لزوم درک ماهیت اجتماعی بازارها و همچنین نیاز به راهی بهتر برای پیش‌بینی و کاهش ریسک‌ها و ارتباط عملکرد اقتصادی و زیست‌محیطی با عملکرد مالی سنتی تأکید دارد (ترانت و همکاران^۷، ۲۰۱۷). عوامل کلیدی پایداری اکنون به‌طور

1. Brundtland
2. Fien
3. Chiaromonte et al
4. Caporaso et al
5. Berthelot et al
6. Gray & Milne
7. Truant et al

بالقوه‌ای برای موفقیت، ایمنی و سلامت بخش بیمه مهم و ضروری شناخته شده‌اند. چالش‌های اساسی مانند آلودگی هوا، تخریب سرمایه‌های طبیعی و زمین‌های زراعی، در دسترس بودن آب باکیفیت، تغذیه، بهداشت و آموزش، دولت‌ها را به سمت اقدام در سیستم مالی سوق داده است. صنعت بیمه ایران با سایر موضوعات توسعه پایدار مانند رشد سریع جمعیت و عدم دسترسی به بیمه به‌ویژه در رابطه با افراد کم‌درآمد و همچنین مسائلی درخصوص ریسک‌های آب‌وهوایی و تغییر اقلیم، مسائل اجتماعی مانند سالخورده‌گی جمعیت و مسائل مربوط به راهبری، پاسخگویی و شفافیت مواجه است. از این‌رو گزارشگری پایداری کمک می‌کند تا درک مناسبی نسبت از این مسائل به‌وجود آید.

با این حال، مطالعات اندکی به بررسی مسئولیت اجتماعی شرکتی یا مفهوم گسترده‌تر پایداری در بخش بیمه پرداخته‌اند (اسچالتز، ۲۰۱۱). مدل تجاری بیمه‌ها، هم در سمت بدهی و هم در دارایی، باید پیوندی قوی با مسئولیت اجتماعی شرکتی و شیوه‌های زیست‌محیطی، اجتماعی و راهبری^۲ (ESG) نشان دهد (اوترویل، ۲۰۱۳). از آنجا که بسیاری از صنایعی که در تغییرات اقلیم نقش دارند و منجر به آسیب محیط‌زیست می‌شوند توسط صنعت بیمه پوشش داده می‌شوند، شرکت‌های بیمه نقش مهمی در اقتصاد پایدار دارند. صنعت بیمه با ارائه محصولات پایدار و راهبردهای خلاقانه در بیمه‌نامه‌ها می‌تواند در توسعه پایدار نقش داشته باشد. شرکت‌های بیمه همچنین با انواع ریسک‌های اجتماعی، راهبری و زیست محیطی روبه‌رو هستند. گزارشگری پایداری کمک می‌نماید تا ریسک‌های پیش روی صنعت بیمه شناسایی و نقش مهم بیمه در اقتصاد پایدار روشن شود.

طبق دستورالعمل راهبری شرکتی هیأت سازمان بورس اوراق بهادار ایران، شرکت‌ها می‌توانند با رویکرد توسعه پایدار و ایجاد سازوکاری برای سنجش و ارزیابی توان ایجاد ارزش در کوتاه‌مدت و بلندمدت، اطلاعات لازم در زمینه مسائل مالی، اقتصادی، محیطی

1. Scholtens
2. Environmental, Social and Governance (ESG)
3. Outreville

و اجتماعی ارائه نمایند. ارائه این اطلاعات در ایران به صورت اختیاری است. در ایران، راهنمای گزارشگری پایداری توسط فضلی و انصاری (۱۳۹۷) تحت حوزه مشاور اجتماعی وزیر نفت تهیه شد. گزارش‌های پایداری توسط شرکت‌های محدودی که به خصوص در حوزه نفت و پتروشیمی فعال هستند، تهیه می‌شود. بانک پاسارگاد و آینده نیز گزارش‌های پایداری را تهیه کرده‌اند. ولی در صنعت بیمه تاکنون رهنمودی برای ارائه گزارش‌های پایداری تهیه نشده و هیچ شرکتی اقدام به چنین گزارشی نکرده است. از این رو، پژوهش حاضر سعی نموده با مطالعه استانداردها و رهنمودهای گزارشگری پایداری و وضعیت انتشار گزارشگری پایداری در صنعت بیمه، باعث تسریع روند تهیه گزارش‌های پایداری در صنعت بیمه ایران شود.

این پژوهش برای اولین بار در ایران، مبحث گزارشگری پایداری در صنعت بیمه را مورد بررسی قرار داده است. لذا، هدف اصلی، پژوهش مقایسه تطبیقی مجموعه استانداردها و رهنمودهای گزارشگری پایداری است. ضمن این‌که، وضعیت انتشار گزارشگری پایداری با استفاده از تحلیل محتوا مورد بررسی قرار گرفته است.

در ادامه، ابتدا مبانی نظری موضوع بیان شده و رهنمودها و استانداردهای گزارشگری پایداری مورد مقایسه تطبیقی قرار گرفته است. در نهایت، وضعیت انتشار گزارش‌های پایداری در صنعت بیمه تشریح شده است.

۱. مبانی نظری

نیازهای اطلاعاتی کاربران مختلف در حال گسترده شدن است و انتظار می‌رود که شرکت‌ها گزارش‌های مالی استاندارد و همچنین گزارش‌های دیگری را منتشر کنند که در آن جدا از اثرات مالی رویدادها، اطلاعات کمی و کیفی در مورد تمام مؤلفه‌های توسعه پایدار شرکت‌ها افشاء شود (سپاسیک و استوجانوی^۱، ۲۰۱۳). طبق تعریف ابتکار گزارشگری جهانی^۲، «گزارش پایداری، گزارشی است که توسط یک شرکت یا سازمان

1. Spasić & Stojanović
 2. The Global Reporting Initiative (GRI)

در مورد اثرات اقتصادی، زیست محیطی و اجتماعی ناشی از فعالیت‌های روزمره آن منتشر می‌شود. یک گزارش پایداری همچنین ارزش‌های سازمان و مدل راهبری را ارائه می‌دهد و ارتباط بین راهبرد و تعهد سازمان به یک اقتصاد پایدار جهانی را نشان می‌دهد» (ابتکار گزارشگری جهانی، ۲۰۱۹ الف).

مخاطبان گزارشگری پایداری مستقیماً به انگیزه‌های گزارش بستگی دارند. مدل پاسخگویی پیشنهاد می‌کند که شرکت‌ها مسئولیت دارند که اطلاعات را برای همه آن‌هایی افشا نمایند که فعالیت‌های سازمان روی آنها تأثیر می‌گذارد (گری و همکاران^۱، ۲۰۱۴). کسب‌وکارها و سرمایه‌گذاران در سطح جهان از اطلاعات عملکرد پایداری استفاده کرده و در تصمیم‌گیری برای تجارت و سرمایه‌گذاری، به فراتر از منابع مالی یک شرکت نگاه می‌کنند (راجرز^۲، ۲۰۱۵). حدود سه‌چهارم متخصصان سرمایه‌گذاری هنگام تصمیم‌گیری در مورد سرمایه‌گذاری از اطلاعات عملکرد زیست محیطی، اجتماعی و راهبری استفاده می‌کنند (موسسه تحلیلگر مالی خبره^۳، ۲۰۱۵).

شرکت‌های بیمه به‌عنوان واسطه‌های مالی در جامعه عمل می‌کنند. آنها دارایی‌های مالی را قیمت‌گذاری و ارزش‌گذاری نموده، ریسک‌های مالی را مدیریت می‌کنند و عواقب مالی اوضاع و موقعیت‌هایی که مردم معمولاً سعی می‌کنند از آنها جلوگیری کنند را پوشش می‌دهند. با انجام این کارکردها، شرکت‌های بیمه بر جامعه تأثیر می‌گذارند. سیستم مالی نقشی مهم و مثبت در توسعه اقتصادی ایفا می‌کند. از آن‌جا که توسعه اقتصادی به‌طور مستقیم با توسعه انسانی، اجتماعی و زیست‌محیطی در ارتباط است، شرکت‌های بیمه نیز به‌احتمال زیاد بر توسعه پایدار تأثیر می‌گذارند. برخلاف سایر صنایع، تأثیر مؤسسات مالی بر توسعه پایدار عمدتاً غیرمستقیم است. زیرا باعث رشد و توسعه سایر شرکت‌ها و خانواده‌ها شده و توسعه پایدار را تسهیل می‌کند (اسچالتز، ۲۰۱۱).

صنعت بیمه یک اهرم قوی برای اجرای پایداری با توجه به اندازه و وجود بیش از صدها میلیون بیمه‌نامه است. از این‌رو می‌تواند نقش مهمی در اقتصاد ایفا کند. عملکرد بیمه

1. Gray et al
2. Rogers
3. The Chartered Financial Analyst (CFA) Institute

به شدت با پایداری مرتبط است. بیمه در شاخه زندگی و بازنشستگی، ریسک‌های جدی را که برای رفاه^۱ انسان وجود دارد پوشش می‌دهد. از طرفی، در شاخه بیمه غیرزندگی (که به عنوان اموال و مسئولیت نیز شناخته می‌شود)، بیمه‌گران از مشاغل و اشخاص در برابر ریسک‌های دارایی، زیان درآمدی^۲ و مسئولیت در مقابل شخص ثالث^۳ محافظت می‌کنند. بیمه برای اقتصاد پایدار ضروری است. بدون آن، مشاغل و اشخاص قادر به مدیریت ریسک و محافظت از دارایی‌های خود نخواهند بود. سرانجام، با حق بیمه‌های دریافت شده، بیمه‌گران از طریق سرمایه‌گذاری‌های قابل توجه خود، یکی از مشارکت‌کنندگان اصلی اقتصاد هستند و این امکان را فراهم می‌کنند تا پروژه‌ها و عملیات‌های گسترده‌ای انجام شود. در ارائه همه این خدمات، بیمه‌گران فشار بر منابع بخش دولتی را کاهش می‌دهند. همچنین، بیمه‌گران و واسطه‌های آن در مورد مدیریت ریسک مشاوره می‌دهند و از طریق قیمت‌گذاری ریسک^۴ می‌توانند ریسک‌ها را برای طرف‌های دیگر علامت‌دهی و آشکار نمایند. از آن‌جا که صنعت بیمه با هر بخش از اقتصاد در تعامل است، برای تشویق رفتار پایدار به واسطه ذینفعان خود پتانسیل فوق‌العاده‌ای در اختیار دارد (گروه کاری ابتکار مالی برنامه‌های زیست‌محیطی سازمان ملل متحد، ۲۰۰۷). مهم‌ترین فرایندهای بیمه که در توسعه زیست‌محیطی، اجتماعی و اقتصادی نقش دارند در جدول زیر نشان داده شده است.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

1. Well-Being
2. Loss of Income
3. Third Party Liability
4. Pricing of Risk

جدول ۱. فرآیندهای اصلی بیمه و پایداری

مسائل مربوط به پایداری	فرایند اصلی
جمع‌آوری داده‌ها، توسعه مدل‌های ریسک، قیمت‌گذاری منصفانه	ارزیابی ریسک
مشاوره در مورد راه‌کارهای جایگزین برای بیمه، اجرای اقدامات کاهش ریسک	کاهش ریسک
مدیریت ریسک تراکمی (تجمیعی) برای جلوگیری از ورشکستگی	کنترل ریسک در معرض
دیدبانی ^۱ ریسک‌های اجتماعی و زیست‌محیطی	برنامه‌ریزی استراتژیک
پوشش ریسک‌هایی که از دیدگاه زیست‌محیطی، اجتماعی و راهبری مربوط هستند	طراحی محصول
همکاری با شبکه‌ها برای دستیابی و دسترسی کارآمد به مشتریان در معرض ریسک	توزیع
ارائه آموزش در خصوص محصولات مربوط به مشتری، مشوق‌های منصفانه برای اخذ بیمه، خروج و فسخ ^۲	بازاریابی
جبران خسارت به‌طور سریع و متفکرانه، حل اختلافات به‌طور منصفانه	رسیدگی به خسارت
همکاری با تأمین‌کنندگان دارای نگرش پایدار برای تأثیر مثبت بر ابعاد زیست‌محیطی، اجتماعی و راهبری	تدارکات ^۳
ثبت دقیق سوابق، دسترسی به شکایات	اجراء و اداره ^۴

منبع: گروه کاری ابتکار مالی برنامه‌های زیست‌محیطی سازمان ملل متحد (۲۰۰۷)

۲. استانداردها و رهنمودهای پایداری

استانداردها و رهنمودهای مختلفی در حوزه توسعه پایدار و مسائل زیست‌محیطی، اجتماعی و راهبری وجود دارد و این، چالش‌هایی را برای سرمایه‌گذاران و شرکت‌ها ایجاد می‌کند. برخی از این استانداردها و رهنمودها مختص صنعت بیمه است و برخی نیز در تمام صنایع کاربرد دارد. در ادامه، این رهنمودها و استانداردها به اختصار مرور شده است.

اولین رهنمود در حوزه گزارشگری پایداری مربوط به ابتکار گزارشگری جهانی است. رهنمودهای نسل اول ابتکار گزارشگری جهانی در سال ۲۰۰۰ تدوین و در سال‌های بعد

1. Eisk-Watch
2. Opt-Outs
3. Procurement
4. Administration

به روزرسانی شد تا منعکس کننده تغییرات در گزارشگری پایداری و سازگار با چالش‌ها باشد. به ترتیب در سال‌های ۲۰۰۲، ۲۰۰۶ و ۲۰۱۱ توسعه رهنمودهای ابتکار گزارشگری جهانی تحت عناوین G2، G3 و G31 ارائه شد. در نهایت در سال ۲۰۱۳ آخرین نسخه توسعه یافته رهنمودهای گزارشگری تحت عنوان G4 ارائه شد. شاخص‌های اجتماعی، زیست محیطی و اقتصادی، سه مؤلفه کلیدی افشای عملکرد G4 است (ابتکار گزارشگری جهانی، ۲۰۱۳). استفاده از بخش G4 برای سازمان‌هایی که از استانداردهای ابتکار گزارشگری جهانی استفاده می‌کنند توصیه می‌شود؛ اما الزامی برای تهیه گزارش‌ها مطابق با این استانداردها نیست (ابتکار گزارشگری جهانی، ۲۰۱۹ ب). سطح کاربرد (اعمال^۱) در سال ۲۰۰۶ و با راه‌اندازی دستورالعمل‌های G3 توسط ابتکار گزارشگری جهانی معرفی شد. سطح کاربرد میزان استفاده از چارچوب ابتکار گزارشگری جهانی را در یک گزارش پایداری نشان می‌دهد و حاکی از آن است که گزارش با چه مواردی از افشاء مطرح شده در دستورالعمل‌ها یا مکمل‌های بخش ابتکار گزارشگری جهانی ارتباط برقرار می‌کنند. نکته اساسی این است که سطح کاربرد گزارش توسط سازمان گزارشگر اعلام می‌شود. سه سطح اعمال (A، B و C) بسته به میزان افشای شرکت‌ها وجود دارد و چنانچه گزارش‌ها از اطمینان بخشی خارجی برخوردار باشند به آن "+" افزوده می‌شود (ابتکار گزارشگری جهانی، ۲۰۱۸).

استاندارد بعدی گزارشگری پایداری توسط هیئت استانداردهای حسابداری پایداری برای افشای ارقام پایداری با اهمیت طراحی شده‌اند. از ویژگی‌های این استانداردها، پایداری سازگار با چارچوب گسترده زیست محیطی، اجتماعی و راهبری است که مسائل زیست محیطی، اجتماعی و راهبری را دربر می‌گیرد و توانایی شرکت برای خلق ارزش بلندمدت را لحاظ می‌کند. اگرچه عوامل پایداری در نهایت تأثیرات منحصربه‌فرد و خاص در صنعت دارند؛ اما کار هیئت استانداردهای حسابداری پایداری با پنج بعد گسترده شامل سرمایه انسانی، سرمایه اجتماعی، محیط‌زیست، مدل کسب‌وکار و نوآوری و رهبری و راهبری آغاز شد (هیئت استانداردهای حسابداری پایداری، ۲۰۱۹).

1. Application

اصول سرمایه‌گذاری مسئولانه^۱ (PRI) که در سال ۲۰۰۶ توسط دبیرکل سازمان ملل متحد مطرح شد در راستای همکاری با ابتکار مالی برنامه زیست محیطی و پیمان جهانی سازمان ملل متحد است. امضاءکنندگان متعهد به اجرای شش اصل در جهت «شناخت اهمیت مسائل زیست محیطی، اجتماعی و راهبری» شدند. طرح مذکور به وسیله شناخت رو به رشد در جامعه مالی به دست می‌آید که تحلیل و ارزیابی مسائل زیست محیطی، اجتماعی و راهبری به عنوان بخشی اساسی در ارزیابی ارزش و عملکرد سرمایه‌گذاری در طول دوره متوسط و بلندمدت لحاظ می‌شود و این تحلیل باید در خصوص تخصیص دارایی، انتخاب سهام، ایجاد پرتفوی، مشارکت و رأی دادن سهامداران نمایان شود. ابتکار اصول سرمایه‌گذاری مسئولانه^۲ معتقد است که وجود یک سیستم اقتصاد جهانی کارآمد و پایدار ضرورت دارد تا ارزش بلندمدت خلق شود. این سیستم به سرمایه‌گذاری بلندمدت، مسئولانه و به نفع محیط زیست و به طور کلی جامعه پاداش خواهد داد. سرمایه‌گذاری مسئولانه یک رویکرد سرمایه‌گذاری است که به عوامل زیست محیطی، اجتماعی و راهبری در فرایند سرمایه‌گذاری و همچنین سلامت و ثبات بلندمدت بازار توجه می‌کند.

در کنفرانس ۲۰۱۲ سازمان ملل متحد در مورد توسعه پایدار، اصول بیمه پایدار به عنوان یک چارچوب جهانی برای صنعت بیمه برای پرداختن به ریسک‌ها و فرصت‌های زیست محیطی، اجتماعی و راهبری ارائه شد. بیمه پایدار نگرشی است که بر اساس آن تمام فعالیت‌ها در زنجیره ارزش بیمه، از جمله ذینفعان، به طور مسئولانه با شناسایی، ارزیابی، مدیریت و نظارت بر ریسک‌ها و فرصت‌های مرتبط با مسائل مربوط به زیست محیطی، اجتماعی و راهبری انجام می‌شود. هدف بیمه پایدار کاهش ریسک، رشد راه‌حل‌های کسب و کار و در عین حال کمک به پایداری زیست محیطی، اجتماعی و اقتصادی است (آرودا^۳، ۲۰۱۸). بیمه پایدار یک رویکرد راهبردی است که در آن تمام فعالیت‌های زنجیره خلق ارزش در بیمه، از جمله تعاملات با ذینفعان، با شناسایی،

1. The UN Principles for Responsible Investment (PRI)
2. The Principles for Responsible Investment (PRI) Initiative
3. Arruda

ارزیابی، مدیریت و نظارت بر ریسکها و فرصت‌های مرتبط با موضوعات زیست‌محیطی، اجتماعی و راهبری، به روشی مسئولانه و آینده‌نگر انجام می‌شود (ابتکار مالی برنامه زیست‌محیطی سازمان ملل متحد، ۲۰۱۲).

رؤسای بانک مرکزی و وزرای دارایی گروه^۱ ۲۰ از هیئت ثبات مالی^۲ خواستند تا بررسی کند که چگونه بخش مالی می‌تواند مسائل مربوط به اقلیم را در نظر بگیرد. از این رو گروه ویژه افشای اقلیم، توسط هیئت ثبات مالی در سال ۲۰۱۵ ایجاد شد تا مجموعه‌ای از توصیه‌ها را برای افشای داوطلبانه شرکت‌ها در ارائه اطلاعات در مورد ریسک‌های مالی مربوط به اقلیم به سرمایه‌گذاران، وام‌دهندگان و بیمه‌گذاران منتشر نمایند. اعضای گروه ویژه افشای اقلیم از طیف گسترده‌ای از صنایع و کشورها از سراسر جهان جذب شده‌اند، پس از مشارکت گسترده افراد و مشورت‌های انجام شده، این گروه توصیه‌های خود را در سال ۲۰۱۷ نهایی کرد. طبق این رهنمود، شرکت‌های بیمه از نظر افشا دو نقش دارند. اولاً، آنها کاربران افشای اطلاعات سایر شرکت‌ها هستند تا تصمیمات آگاهانه مربوط به سرمایه‌گذاری و صدور بیمه‌نامه را فعال کنند. دوم، آنها همچنین خود تهیه‌کننده گزارش هستند و بایستی اطلاعات خواسته‌شده را افشا نمایند. افشائات در ۴ دسته موضوعی استراتژی، مدیریت ریسک، معیارها و اهداف و راهبری طبقه‌بندی می‌شود.

۳. روش‌شناسی پژوهش

در این پژوهش از روش تحقیق تطبیقی برای بررسی استانداردها و رهنمودهای پایداری در صنعت بیمه استفاده شده است. تحقیق تطبیقی، روشی است که در آن اختلافات و تشابهات دو یا چند پدیده از طریق مقایسه بررسی می‌شود (اعرابی، ۱۳۸۲). در ادامه، رهنمودهای صنعت بیمه ایران که می‌تواند به تهیه گزارشگری پایداری کمک نماید مورد واکاوی قرار گرفته است.

برای بررسی وضعیت گزارشگری پایداری در جهان از تحلیل محتوای کمی استفاده شده

1. G20

2. Financial Stability Board (FSB)

است. اساس تحلیل محتوای کمی بر کمی کردن کیفیت‌ها و متن مورد بررسی استوار است و به همین خاطر کمی بودن بارزترین ویژگی تحلیل محتوا محسوب می‌شود. در واقع، در این روش، تجزیه و تحلیل فرآورده‌های ارتباطی بر پایه آمار و فراوانی و درصدها انجام می‌شود. مزیت این رویکرد این است که روش‌های آماری مجموعه پرتوانی از ابزار را، نه تنها برای دقت بخشیدن و تلخیص دقیق یافته‌ها، بلکه برای اصلاح کیفیت تفسیر و استنتاج فراهم می‌سازند (قائدی و گلشنی، ۱۳۹۵). داده‌ها از پایگاه ابتکار گزارشگری جهانی بدون محدودیت زمانی استخراج شده و شرکت‌های بیمه‌ای صرفاً مورد تحلیل قرار گرفته‌اند.

۴. یافته‌های پژوهش

۴-۱. مطالعه تطبیقی رهنمودهای و استانداردهای مرتبط با گزارشگری پایداری در بخش قبلی انواع استانداردها و رهنمودهای مرتبط با گزارشگری پایداری که در صنعت بیمه مورد استفاده قرار می‌گیرد، مورد بحث قرار گرفت. در ادامه این رهنمودها و استانداردها از زوایای مختلفی چون محدوده، تخصصی بودن رهنمود و استاندارد، ذینفعان، تعریف اقلام با اهمیت و گسترده استفاده در سطح جهان مقایسه می‌شوند. ابعاد این مقایسه با بررسی و تحلیل استانداردها و رهنمودهای پایداری به دست آمده است.

۴-۱-۱. محدوده^۱

استاندارد گزارشگری پایداری ابتکار گزارشگری جهانی و هیأت استانداردهای حسابداری پایداری، ابعاد زیست‌محیطی، اجتماعی و راهبری را شامل می‌شود. البته استانداردهای هیأت استانداردهای حسابداری پایداری، خاص صنعت بیمه است و عوامل محدودی را با توجه به نقش و اهمیت پوشش می‌دهد. رهنمود افشای اقلیم نیز بیشتر بر جنبه زیست‌محیطی عوامل پایداری تأکید دارد. اصول بیمه پایدار نسبت به چارچوب سرمایه‌گذاری مسئولانه، همان‌طور که در متن رهنمود آن بیان شده، چارچوبی برای صنعت بیمه بوده و دامنه آن فقط مربوط به مدیریت سرمایه‌گذاری مسئولانه نیست. از

طرفی، اصول سرمایه‌گذاری مسئولانه، چارچوبی برای صنعت سرمایه‌گذاری نهادی که شامل مؤسسات بیمه و غیر بیمه (به‌عنوان مثال شرکت‌های بیمه، صندوق‌های بازنشستگی، سازمان‌های سپرده‌گذاری، شرکت‌های مدیریت سرمایه‌گذاری و ...) است. بر این اساس، دامنه اصول سرمایه‌گذاری مسئولانه فقط مربوط به مدیریت سرمایه‌گذاری است که به‌طور جامع‌تری به آن می‌پردازد. اصول بیمه پایدار و سرمایه‌گذاری مسئولانه با اهداف پیمان جهانی سازمان ملل متحد مطابقت داشته و مکمل آن‌ها هستند که باعث اتخاذ شیوه‌های تجاری پایدار در تمام بخش‌های صنعت می‌شود.

۴-۱-۲. تخصصی بودن استاندارد برای هر صنعت

استانداردهای مربوط به هیأت استانداردهای حسابداری پایداری استاندارد خاص هر صنعت را ارائه می‌دهد. ولیکن در استانداردهای مربوط به ابتکار گزارشگری جهانی برای صنعت بیمه استانداردهایی مجزا تعریف نشده و هر شرکتی با توجه به ویژگی‌ها خاص و مشترک خود استانداردها را تفسیر و اقدام به افشای اطلاعات می‌نماید. لازم به ذکر است ابتکار گزارشگری جهانی، ضمیمه بخش خدمات مالی در مورد عملکرد زیست محیطی را در سال ۲۰۰۵ منتشر کرد تا مؤسسات مالی بتوانند تأثیرات غیرمستقیم زیست محیطی مرتبط با محصولات و خدمات مالی خود را در نظر بگیرند. پس از ارائه دستورالعمل‌های G4 در سال ۲۰۱۳، محتوای کامل ضمیمه بخش مالی در سند «افشای بخش خدمات مالی» در قالب جدید ارائه شد تا کاربرد آن در ترکیب با دستورالعمل‌های G4 تسهیل شود. سند افشای بخش خدمات مالی مجموعه‌ای از افشائات برای استفاده همه سازمان‌ها در بخش خدمات مالی ارائه می‌دهد. افشای اطلاعات شامل جنبه‌های کلیدی عملکرد پایداری است که برای بخش خدمات مالی با اهمیت و مرتبط است و به‌اندازه کافی در دستورالعمل‌های G4 پوشش داده نمی‌شود. طبق رهنمود ابتکار گزارشگری جهانی (۲۰۱۳) الزامات خاص بخش صنایع مالی به‌خصوص در بخش ارائه محصولات مسئولانه در بخش اجتماعی شامل پرتفوی محصول^۱، مالکیت فعال^۲ و

1. Product Portfolio
 2. Active Ownership

حسابرسی است. البته جنبه‌های خاص مرتبط با صنایع نیز باید در گزارشگری پایداری لحاظ شود. با این وجود، ابتکار گزارشگری جهانی استاندارد، گزارشگری پایداری خاص صنعت بیمه ندارد. رهنمودهای مرتبط با افشای اقلیم و سرمایه‌گذاری مسئولانه نیز خاص صنعت بیمه نیست. اصول بیمه پایدار هم همان‌طور که از عنوان آن مشخص است، برای صنعت بیمه طراحی شده است.

۴-۱-۳. ذینفعان

دو دیدگاه وسیع و محدود برای طبقه‌بندی ذینفعان وجود دارد. استانداردهای هیأت استاندارد حسابداری پایداری دیدگاه محدود را برگزیده است؛ بدین معنی که سرمایه‌گذاران را به‌عنوان مخاطبان گزارش‌های پایداری معرفی نموده است. چارچوب سرمایه‌گذاری مسئولانه و رهنمود افشای اقلیم نیز دیدگاه محدود را دارد. در متن رهنمود اصول بیمه پایدار اشاره شده است که از جمله اقدامات راهبردی ابتکار اصول بیمه پایدار، ارزیابی، اندازه‌گیری و نظارت بر پیشرفت شرکت‌ها در مدیریت مسائل مربوط به زیست‌محیطی، اجتماعی و راهبری و افشای فعالانه و منظم این اطلاعات به‌طور عمومی، مشارکت در چارچوب افشاء یا گزارش مربوطه، گفتگو با مشتریان، ناظران، سازمان‌های رتبه‌بندی و سایر ذینفعان برای حصول درک متقابل در مورد ارزش افشا از طریق اصول است. از این‌رو به‌نظر می‌رسد که ابتکار اصول بیمه پایدار دیدگاه گسترده ذینفعان را برگزیده است. ابتکار گزارشگری جهانی نیز دیدگاه جامع و گسترده را اتخاذ کرده است.

۴-۱-۴. تعریف اهمیت

بسیاری از تفکرات، تحقیقات و شیوه‌های گزارش پایداری از گزارشگری مالی ناشی می‌شود (گری و همکاران، ۲۰۱۴). مفهوم اهمیت نیز از جمله این مباحث است. ارزیابی اهمیت در گزارش پایداری فرایندی است که به شرکت‌ها کمک می‌کند تا مسائل مهم را تعیین کنند. اهمیت به‌عنوان فیلتر یا مانعی دیده می‌شود که گزارش‌های پایداری را برای تمرکز بر مسائلی که اعتقاد دارند بیشترین تأثیر را بر پایداری دارند، هدایت کند؛ بنابراین

ارزیابی اهمیت، فرآیندی است که شامل انتخاب، گنجاندن و حذف اطلاعات است (انرمن و زاپیتینی^۱، ۲۰۱۴). اهمیت، هم انتخاب موضوعاتی را که باید گزارش شود و هم سطح جزئیات مربوط به یک موضوع خاص را در نظر می‌گیرد.

بین نهادهای استانداردگذار در زمینه مباحث با اهمیت در گزارشگری پایداری تفاوت وجود دارد. در تعریف ابتکار گزارشگری جهانی (۲۰۱۵) اهمیت به‌عنوان مفهومی تعریف می‌شود که از گزارشگری مالی وام گرفته شده و منظور تأثیرات با اهمیت اقتصادی، زیست‌محیطی و اجتماعی یک شرکت یا تأثیر آنها در ارزیابی‌ها و تصمیمات ذینفعان است. ابتکار گزارشگری جهانی الزام می‌دارد شرکتی که مباحث با اهمیت خود را در گزارشگری پایداری ارائه می‌دهد، مطابق با استانداردهای این نهاد باشد. با این حال، فقط پیشنهادها کلی به‌جای دستورالعمل‌ها یا ابزارهای خاص توسط ابتکار گزارشگری جهانی برای ارزیابی اهمیت ارائه شده است. ابتکار گزارشگری جهانی وظیفه ارائه تفسیرها از مطالب یا ارائه مشاوره دقیق در مورد اجرای استانداردهای پایداری را ندارد. این وظیفه سازمان گزارشگر است که در زمینه تفاسیر مفاهیمی که در استاندارد ارائه شده است، قضاوت کند. هیئت استانداردهای حسابداری پایداری به‌طور خاص تعریف خود در مورد اهمیت را از ابتکار گزارشگری جهانی متمایز می‌کند. هیئت استانداردهای حسابداری پایداری (۲۰۱۹) اطلاعات با اهمیت را به‌عنوان اطلاعاتی تعریف می‌کند که به احتمال زیاد افشای آن موجب تغییر قابل توجه در مجموع اطلاعات در دسترس موجود برای سرمایه‌گذار عقلایی شود؛ بنابراین تأکید این هیئت بر سرمایه‌گذاران است. در جدول زیر مباحث با اهمیت پایداری از دیدگاه هیأت استانداردهای حسابداری پایداری برای صنعت بیمه مشخص شده است.

جدول ۲. نقشه اهمیت موضوعات پایداری در صنعت بیمه

بعد	دسته موضوعی هر بعد	اقدام با اهمیت برای صنایع مالی	اقدام با اهمیت برای صنعت بیمه
زیست‌محیطی	انتشار گازهای گلخانه‌ای		
	کیفیت هوا		
	مدیریت انرژی		
	مدیریت آب و فاضلاب		
	مدیریت مواد زائد و خطرناک		
	اثرات بوم‌شناختی ^۱		
	حقوق بشر و روابط اجتماعی		
سرمایه اجتماعی	حریم خصوصی مشتری	*	
	امنیت داده‌ها	*	
	دسترسی و استطاعت	*	
	کیفیت و ایمنی محصول		
سرمایه انسانی	رفاه مشتری		
	شیوه فروش و برجسب زدن (لیبل) محصول ^۲	*	*
	فعالیت‌های نیروی کار ^۳		
مدل کسب‌وکار و نوآوری	بهداشت و ایمنی کارکنان		
	شمول، تنوع (طیف گوناگونی) و مشارکت کارکنان ^۴	*	*
	طراحی محصول و مدیریت چرخه عمر		
	انعطاف‌پذیری مدل کسب‌وکار		
	مدیریت زنجیره تأمین		
رهبری و راهبری	منابع و کارایی مواد ^۵		
	تأثیرات فیزیکی تغییر اقلیم	*	*
	اخلاق کسب‌وکار	*	*
	رفتار رقابتی		
	مدیریت محیط قانونی و نظارتی		
	مدیریت ریسک‌های بحرانی (اساسی)		
	مدیریت ریسک سیستمی	*	*

منبع: هیئت استانداردهای حسابداری پایداری (۲۰۱۹)

1. Ecological
2. Product Labeling
3. Labor Practices
4. Employee Engagement, Diversity & Inclusion
5. Materials Sourcing & Efficiency

تفاوت عمده در مفهوم اهمیت بین دو نهاد مهم آشکار است. هیئت استانداردهای حسابداری پایداری مباحثی که منطقاً حاوی مطالب مهم از دید سرمایه‌گذاران است را مشخص می‌کند. درحالی‌که ابتکار گزارشگری جهانی بر تمام ذینفعان تأکید دارد. چارچوب‌ها و رهنمودهای دیگر به مبحث اهمیت اشاره نکرده‌اند. در رهنمود افشای اقلیم نیز ذکر شده که معیارها و اهداف مورد استفاده برای ارزیابی و مدیریت ریسک‌ها و فرصت‌های مرتبط با اقلیم درجایی که چنین اطلاعاتی مهم است، بایستی افشا شود.

۴-۱-۵. گستره استفاده

از آن‌جا که چارچوب هیئت استانداردهای حسابداری پایداری به‌طور خاص برای شرکت‌های ایالات متحده تنظیم شده است، به‌احتمال زیاد استانداردهای مربوط به این نهاد برای شرکت‌های مستقر در ایالات متحده جذابیت پیدا می‌کند. درمقابل دستورالعمل‌های گزارشگری پایداری ابتکار گزارشگری جهانی به‌طور گسترده در سطح جهان پذیرفته شده است. اکثر ۱۰۰ شرکت بزرگ به میزان ۷۴ درصد و ۲۵۰ شرکت بزرگ جهان به میزان ۸۹ درصد از نوعی رهنمود یا چارچوب برای ارائه گزارش‌های خود استفاده می‌کنند. چارچوب ابتکار گزارشگری جهانی بیشترین کاربرد را دارد که ۶۳ درصد گزارش‌های ۱۰۰ شرکت بزرگ و ۷۵ درصد گزارش‌های ۲۵۰ شرکت بزرگ جهان از آن استفاده می‌کنند. ۲ درصد شرکت‌ها از G3، ۸۸ درصد G4 و ۱۰ درصد به‌طورکلی از استانداردهای ابتکار گزارشگری جهانی استفاده می‌کنند (کی پی ام جی، ۲۰۱۷). ۹۱ شرکت بیمه‌ای از ۳۵۰ شرکت جهان درحال حاضر به‌کارگیری اصول بیمه پایدار متعهد شده‌اند که این آمار روزبه‌روز در حال گسترش است (پایگاه ابتکار اصول بیمه پایدار، بازیابی شده در بهمن ۱۳۹۹). از زمان تصویب رهنمودهای افشای اقلیم تاکنون، بیش از ۱۵۰۰ سازمان حمایت خود را از توصیه‌های گروه ویژه افشای اقلیم اعلام کرده‌اند که از گزارش وضعیت ۲۰۱۹ بیش از ۸۵ درصد افزایش یافته است. تقریباً ۶۰ درصد از ۱۰۰ شرکت بزرگ جهان از رهنمود افشای اقلیم حمایت کرده‌اند. آخرین

گزارش وضعیت نشان می‌دهد که افشای اطلاعات مالی مربوط به اقلیم از زمان انتشار توصیه‌ها در سال ۲۰۱۷ به‌طور پیوسته افزایش یافته است. به‌طور متوسط در میان توصیه‌های گروه ویژه افشای اقلیم، ۴۲ درصد از شرکت‌های دارای سرمایه‌بازاری بیشتر از ۱۰ میلیارد دلار، حداقل برخی از اطلاعات مربوط به هریک از توصیه‌های گروه ویژه افشای اقلیم در سال ۲۰۱۹ را افشا کرده‌اند (کارگروه افشای اقلیم، ۲۰۱۹). گروه ویژه افشای اقلیم، پرونده‌های مالی، گزارش‌های سالانه، گزارش‌های یکپارچه و گزارش‌های پایداری ۱۳۸ شرکت بیمه در سال ۲۰۱۹ را مورد بررسی قرار داد که درصد افشا در جدول زیر بیان شده است.

جدول ۳. میزان افشای رهنمود اقلیم در گزارش افشای اقلیم ۲۰۱۹

مؤلفه کلی	مؤلفه فرعی	درصد افشا در ۱۳۸ شرکت بیمه
راهبری	نظارت هیئت‌مدیره ^۱	٪۲۴
	نقش مدیریت	٪۳۵
استراتژی	ریسک‌ها و فرصت‌ها	٪۴۹
	تأثیر بر سازمان	٪۲۱
	انعطاف‌پذیری استراتژی	٪۸
مدیریت ریسک	فرایند ارزیابی و شناسایی ریسک‌ها	٪۳۶
	فرایندهای مدیریت ریسک	٪۲۸
	ادغام در مدیریت ریسک کلی	٪۲۶
معیارها و اهداف	ریسک‌های مرتبط با اقلیم	٪۲۶
	محدوده ۱، ۲، ۳ انتشار گازهای گلخانه‌ای	٪۱۹
	اهداف مرتبط با اقلیم	٪۲۲

منبع: گروه ویژه افشای اقلیم (۲۰۲۰)

در جدول زیر به‌طور خلاصه مقایسه استانداردها و رهنمودهای پایداری بیان شده است.

جدول ۴. مقایسه تطبیقی استانداردها و رهنمودهای پایداری

نام رهنمود/ استاندارد	تخصصی بودن استاندارد	ذینفعان/ مخاطبان	محدوده	مشخص کردن ارقام با اهمیت
ابتکار گزارشگری جهانی	برای تمام صنایع است	تمام ذینفعان	شاخص‌های افشا در حول سه محور زیست محیطی، اجتماعی و اقتصادی است	طبق استانداردهای ابتکار گزارشگری جهانی، شرکت‌ها بایستی نقشه اهمیت مسائل پایداری خاص شرکت خود را در گزارش پایداری مشخص سازند. در واقع در خود متن استاندارد مسائل با اهمیت پایداری برای هر صنعت مشخص نشده و این امر به خود شرکت‌ها واگذار شده است
هیأت استاندارد حسابداری پایداری	مخصوص صنعت بیمه	سرمایه‌گذاران	موضوعات خاص زیست محیطی، اجتماعی و راهبری را با تأکید بر نقشه اهمیت پایداری برای صنعت بیمه به‌طور خاص مشخص می‌سازد	در این استاندارد مسائل پایداری دارای اهمیت از منظر سرمایه‌گذاران که خاص صنعت بیمه است افشا می‌گردد
رهنمود افشای اقلیم	برای تمام صنایع است	سرمایه‌گذاران، وام‌دهندگان، بیمه‌گران	ریسک‌های مرتبط به تغییر اقلیم افشا می‌گردد	در رهنمود افشای اقلیم ذکر شده که معیارها و اهداف مورد استفاده برای ارزیابی و مدیریت ریسک‌ها و فرصت‌های مرتبط با اقلیم درجایی که چنین اطلاعاتی مهم است، بایستی افشا شود
دستورالعمل سرمایه‌گذاری مسئولانه	برای صنایع مالی شامل بیمه است	سرمایه‌گذاران	در خصوص اقدامات شرکت در خصوص سرمایه‌گذاری مسئولانه و لحاظ نمودن عوامل	نقشه اهمیت و الزام به تعیین آن توسط شرکت در متن دستورالعمل سرمایه‌گذاری مسئولانه وجود ندارد

نام رهنمود/ استاندارد	تخصصی بودن استاندارد	ذینفعان/ مخاطبان	محدوده	مشخص کردن ارقام با اهمیت
			پایداری (عوامل زیست محیطی، اجتماعی و راهبری) در تصمیمات سرمایه گذاری تأکید می شود	
اصول بیمه پایدار	مخصوص صنعت بیمه است	مشتریان، ناظران، سازمان های رتبه بندی و سایر ذینفعان	لحاظ نمودن مسائل زیست محیطی، اجتماعی و راهبری در استراتژی شرکت، مدیریت ریسک و صدور بیمه نامه (بیمه گری)، توسعه محصولات و خدمات، مدیریت ادعاها، فروش و بازاریابی و مدیریت سرمایه گذاری	نقشه اهمیت و الزام به تعیین آن توسط شرکت در متن اصول بیمه پایدار وجود ندارد

منبع: یافته های پژوهش

۴-۱-۶. بحث و جمع بندی مقایسه تطبیقی استانداردها و رهنمودها

از آنجا که استانداردهای ابتکار گزارشگری جهانی توسط بسیاری از شرکت های جهان پیاده سازی می شود، شناخته شده تر است. همین امر سبب می شود مقایسه پذیری عملکرد شرکت ها در شرکت های فعال در صنایع مختلف با یکدیگر آسان تر شود. با این حال نکته کلیدی این است که چون استانداردهای ابتکار گزارشگری جهانی، تعیین مباحث کیدی مهم را به شرکت ها واگذار کرده است، این باعث شده که در برخی گزارش های پایداری برخی موارد توسط برخی شرکت ها از سطح اهمیت متفاوت تری نسبت به سایر شرکت های فعال در همان صنعت و یا دیگر صنایع برخوردار باشد. هیئت استانداردهای حسابداری پایداری ارقام با اهمیت که بایستی پیاده سازی شود را ذکر کرده است. این امر باعث می شود مقایسه پذیری شرکت های بیمه در سطح صنعت افزایش یابد. با این حال

این استاندارد چون بیشتر توسط شرکت‌های آمریکایی مورد استفاده قرار می‌گیرد مقایسه‌پذیری عملکرد شرکت‌های بیمه در سطح جهان را کاهش می‌دهد. از حیث مباحث و میزان افشا، مباحثی که بایستی تحت استانداردهای ابتکار گزارشگری جهانی افشا شود، وسیع‌تر از مباحث مورد تأکید در استانداردهای هیئت استانداردهای حسابداری پایداری است. گرچه شاید استانداردهای ابتکار گزارشگری جهانی جامع به‌نظر برسد. و لیکن چون موارد الزام افشای خاص هر صنعت ذکر نشده و این موارد به خود شرکت‌ها واگذار شده، موجب شده در گزارش‌های پایداری شرکت‌های بیمه برخی موارد کلیدی مهم توسط شرکت‌ها نادیده گرفته شود و شرکت‌ها در گزارش از اقلام پایداری با اهمیت که خاص همان صنعت است غفلت ورزند. در رهنمود افشای اقلیم و دستورالعمل سرمایه‌گذاری مسئولانه، مواردی که شرکت‌ها بایستی افشا نمایند با جزئیات بیشتری نسبت به استانداردهای ابتکار گزارشگری جهانی و هیئت استانداردهای حسابداری پایداری بیان شده است. در اصول بیمه پایدار نیز به ذکر رهنمودهای کلی بسنده شده است. یک چالشی که شرکت‌های بیمه هم‌اکنون با آن مواجه‌اند وجود رهنمودها و دستورالعمل‌های متعدد در سطح جهان است. این امر باعث شده که شرکت‌ها مجبور باشند گزارش‌هایی را تحت عناوین مختلف تهیه نمایند که باعث سردرگمی ذینفعان شده است. اخیراً در بنیاد استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی این بحث مطرح شده که این نهاد همچنان که استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی را تهیه نموده، مسئول تهیه استانداردهای بین‌المللی گزارشگری پایداری در سطح جهان نیز باشد.

۴-۲. بررسی رهنمودهای صنعت بیمه ایران

اگرچه در ایران رهنمود و استاندارد خاصی در حوزه گزارشگری پایداری در صنعت بیمه وجود ندارد. لیکن در رهنمودهای مختلفی که با عناوینی دیگر تهیه شده مباحث حوزه گزارشگری پایداری مورد بحث قرار گرفته که چند مورد از آنها به‌شرح جدول زیر است.

جدول ۵. آئین‌نامه‌های شرکت بیمه

شماره آئین‌نامه	تاریخ تصویب	موضوع	عنوان
۹۷	۸۱/۰۳/۲۸	سرمایه‌گذاری	آیین‌نامه سرمایه‌گذاری مؤسسات بیمه (نحوه به کار افتادن ذخایر و اندوخته‌ها)
۴۷	۸۲/۰۲/۳۰	سرمایه‌گذاری	دستورالعمل مربوط به سرمایه‌گذاری مؤسسات بیمه ثبت‌شده در مناطق آزاد
۸۸	۹۳/۰۹/۲۵	گزارشگری و افشای اطلاعات	آیین‌نامه گزارشگری و افشای اطلاعات مؤسسات بیمه
۹۰	۹۴/۰۳/۲۶	صلاحیت حرفه‌ای کارکنان	دستورالعمل بررسی صلاحیت حرفه‌ای کارکنان کلیدی مؤسسات بیمه
۹۳	۹۶/۱۰/۳	حاکمیت شرکتی	آیین‌نامه حاکمیت شرکتی در مؤسسات بیمه

همان‌طور که در جدول بالا مشاهده می‌شود شرکت‌های بیمه بایستی الزاماتی را تحت رهنمودها و استانداردهای مشخص رعایت نمایند. به‌طور نمونه یک بعد مهم گزارشگری پایداری، مؤلفه‌های راهبری و حاکمیت شرکتی است. حاکمیت شرکتی ابزاری بهینه برای حمایت از حقوق سهامداران و ذینفعان در صنعت بیمه است (سلامی و همکاران، ۱۳۹۹). شرکت‌های بیمه طبق آئین‌نامه شماره ۹۳ حاکمیت شرکت بایستی الزاماتی را رعایت نمایند؛ بنابراین شرکت‌ها می‌توانند در بخش مربوط به گزارشگری پایداری از اطلاعات و گزارش‌هایی استفاده نمایند که در راستای این آئین‌نامه است. در آئین‌نامه گزارشگری و افشای اطلاعات بر موارد کلیدی مهمی تأکید می‌گردد که در حوزه گزارشگری پایداری نیز مورد استفاده قرار می‌گیرد. این مباحث به‌خصوص در حوزه مدیریت ریسک و حاکمیت شرکتی، معرفی مؤسسه بیمه، برنامه کسب‌وکار و عملکرد شرکت با مباحث پایداری در ارتباط است.

به‌علاوه در گزارش فعالیت هیئت مدیره نیز شرکت‌های بیمه اقدامات خود در راستای روابط با سهامداران، اقدامات زیست‌محیطی و مسئولیت اجتماعی، ساختار راهبری و اهداف و راهبردهای خود را بیان می‌نمایند. سامانه‌های متعددی نیز در بیمه مرکزی و

شرکت‌های بیمه وجود دارد که در آن اطلاعات کلیدی در خصوص رضایت مشتریان و بیمه‌گذاران موجود است. بنابراین نکته مهم کلیدی که بایستی مطرح شود این است که شرکت‌های بیمه در بسیاری از موارد اطلاعات مربوط به مؤلفه‌های زیست محیطی، اجتماعی و راهبری را دارند و حتی در گزارش‌های مختلف به‌صورت پراکنده عوامل و شاخص‌های پایداری را افشا می‌نمایند. با این حال، چون اطلاعات شرکت‌ها به‌صورت پراکنده ارائه می‌شود ذینفعان نمی‌توانند عملکرد پایداری شرکت‌های بیمه را به‌طور جامع و در قالب یک گزارش مشاهده می‌نمایند. از این‌رو به‌نظر می‌رسد اگر شرکت‌های بیمه با سرمایه‌گذاری در سامانه‌های اطلاعاتی خود بتوانند اطلاعات بخش‌های مختلف را به‌صورت تجمیعی داشته باشند، می‌توانند گزارش‌های پایداری نیز تهیه نمایند. البته تهیه این گزارش‌ها مستلزم شناخت و درک و بینش و آموزش مدیران و کارکنان است.

۴-۳. وضعیت گزارشگری پایداری در صنعت بیمه

گزارشگری پایداری ابزاری است که می‌تواند مجموعه اقدامات سازمان‌ها را در زمینه پایداری منعکس سازد. برای بررسی وضعیت گزارشگری پایداری در جهان از تحلیل محتوای کمی استفاده شده است. داده‌ها از پایگاه ابتکار گزارشگری جهانی در اواخر سال ۲۰۱۹ بدون محدودیت زمانی استخراج شده است. شرکت‌های مورد تحلیل صرفاً مربوط به شرکت‌های بیمه است. در پایگاه داده ابتکار گزارشگری جهانی، تعداد ۱۶۹ گزارش پایداری انتشار یافته و همچنان در حال انتشار است. داده‌های پایگاه ابتکار گزارشگری جهانی با تأخیر به‌روزرسانی می‌شود. از این‌رو جدیدترین گزارش‌ها معمولاً با تأخیر در این پایگاه منعکس می‌شود. در جدول زیر روند گزارش‌های منتشره در پایگاه ابتکار گزارشگری جهانی را نشان داده شده که بر اساس آن، کره جنوبی بیشترین تعداد گزارش را در پایگاه مزبور منتشر کرده است و تایوان، ژاپن، چین، استرالیا و آمریکا در رده‌های بعدی قرار دارند.

جدول ۶. وضعیت کشورها در خصوص انتشار گزارشگری پایداری

کشور	فراوانی	درصد
بریتانیا	۷	۰/۰۴
ژاپن	۱۹	۰/۱۱
استرالیا	۱۲	۰/۰۷
جمهوری کره	۲۹	۱۶/۹
فنلاند	۱۰	۰/۰۶
چین	۱۸	۰/۱۰
هنگ کنگ	۸	۰/۰۴
آمریکا	۱۰	۰/۰۶
سوئد	۷	۰/۰۴
آفریقای جنوبی	۶	۰/۰۳
نیوزیلند	۱	۰/۰۰۵
اسلوانی	۶	۰/۰۳
تایوان	۲۳	۰/۱۳
بوتسوانا	۳	۰/۰۲
سریلانکا	۳	۰/۰۲
کانادا	۳	۰/۰۲
قطر	۱	۰/۰۰۵
سوئیس	۳	۰/۰۲
جمع کل	۱۶۹	۱۰۰

منبع: یافته‌های پژوهش بر اساس تحلیل اطلاعات مندرج در پایگاه داده ابتکار گزارشگری جهانی

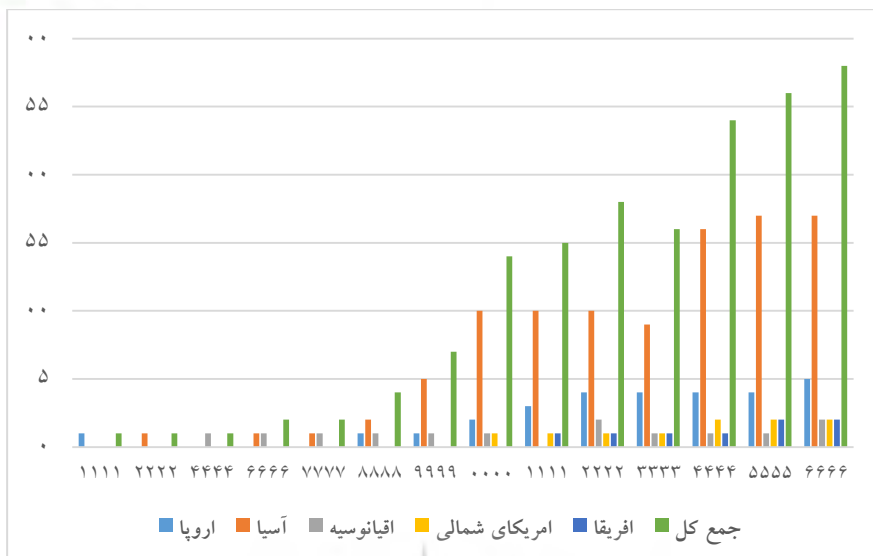
در جدول زیر وضعیت قاره‌ها در زمینه انتشار گزارشگری پایداری در صنعت بیمه در سال‌های مختلف نشان داده شده است. بر این اساس، قاره آسیا بیشترین تعداد گزارش را منتشر کرده و قاره اروپا با ۳۳ گزارش در رتبه دوم قرار دارد.

جدول ۷. تعداد گزارش‌های پایداری شرکت‌های بیمه موجود در پایگاه ابتکار گزارشگری جهانی

سال	قاره	اروپا	آسیا	اقیانوسیه	امریکای شمالی	آفریقا	جمع کل
۲۰۰۱		۱	۰	۰	۰	۰	۱
۲۰۰۲		۰	۱	۰	۰	۰	۱
۲۰۰۴		۰	۰	۱	۰	۰	۱
۲۰۰۶		۰	۱	۱	۰	۰	۲
۲۰۰۷		۰	۱	۱	۰	۰	۲
۲۰۰۸		۱	۲	۱	۰	۰	۴
۲۰۰۹		۱	۵	۱	۰	۰	۷
۲۰۱۰		۲	۱۰	۱	۱	۰	۱۴
۲۰۱۱		۳	۱۰	۰	۱	۱	۱۵
۲۰۱۲		۴	۱۰	۲	۱	۱	۱۸
۲۰۱۳		۴	۸	۱	۱	۱	۱۵
۲۰۱۴		۴	۱۵	۱	۲	۱	۲۳
۲۰۱۵		۴	۱۶	۱	۲	۲	۲۵
۲۰۱۶		۵	۱۷	۲	۲	۲	۲۸
۲۰۱۷		۴	۱۵	۱	۲	۱	۲۳
جمع کل		۳۳	۱۰۱	۱۳	۱۳	۹	۱۶۹

منبع: یافته‌های پژوهش بر اساس تحلیل اطلاعات مندرج از پایگاه داده ابتکار گزارشگری جهانی

در نمودار زیر روند رشد تعداد گزارش‌های پایداری شرکت‌های بیمه‌ای در پایگاه ابتکار گزارشگری جهانی نمایش داده شده است.

نمودار ۱. روند رشد تعداد گزارش‌های پایداری مندرج در پایگاه ابتکار گزارشگری جهانی

منبع: یافته‌های پژوهش بر اساس تحلیل اطلاعات مندرج در پایگاه داده ابتکار گزارشگری جهانی

همان‌طور که در نمودار بالا مشاهده می‌شود تعداد گزارشگری پایداری شرکت‌های بیمه تقریباً هر ساله رو به افزایش است. البته چون داده‌های پایگاه ابتکار گزارشگری جهانی در سال ۲۰۱۷ کامل نبود در نمودار بالا موجود نیست. همچنین، این تحلیل صرفاً بر اساس گزارش‌های پایداری مندرج در پایگاه ابتکار گزارشگری جهانی انجام شده و ممکن است برخی شرکت‌ها گزارش‌های پایداری تهیه کرده باشند ولی در پایگاه مزبور منتشر نشده باشد. همان‌طور که اشاره شد رهنمودهای نسل اول ابتکار گزارشگری جهانی در سال ۲۰۰۰ تدوین و در سال‌های بعد به‌روزرسانی شد. در سال‌های ۲۰۰۲، ۲۰۰۶ و ۲۰۱۱ توسعه رهنمودهای ابتکار گزارشگری جهانی تحت عناوین G2، G3 و G31 ارائه شد. در نهایت در سال ۲۰۱۳ آخرین نسخه توسعه‌یافته رهنمودهای گزارشگری تحت عنوان G4 ارائه شد (ابتکار گزارشگری جهانی، ۲۰۱۹ ب). جدول ذیل وضعیت استفاده از این رهنمودها را بیان می‌دارد. رهنمودهای G4 بیشترین میزان استفاده را دارد و با توجه به این که نسخه تکامل‌یافته رهنمود ابتکار گزارشگری جهانی است، پیش‌بینی می‌شود، روزبه‌روز استفاده از آن گسترش یابد.

جدول ۸. نوع استاندارد مورد استفاده توسط شرکت های بیمه

درصد	فراوانی	گزارش	نوع
۱/۲	۲	GRI-G1	
۱/۲	۲	GRI-G2	
۲۰/۳	۳۵	GRI-G3.1	
۲۰/۹	۳۶	GRI-G3	
۲۴/۴	۴۲	NON GRI	
۶/۴	۱۱	CITING GRI	
۲۵/۶	۴۴	GRI-G4	
۱۰۰	۱۷۲	جمع کل	

منبع: یافته های پژوهش بر اساس تحلیل اطلاعات مندرج در پایگاه داده ابتکار گزارشگری جهانی

در جدول زیر نوع ارائه خدمات اطمینان بخشی مشخص شده است. همان طور که ملاحظه می شود مؤسسات حسابرسی بیشتر از شرکت های مهندسی برای اطمینان بخشی این گزارش ها مورد توجه بوده اند. سطح اطمینان بخشی اکثر گزارش ها نیز محدود بوده است.

جدول ۹. نوع خدمات اطمینان بخشی مورد استفاده توسط شرکت های بیمه

جمع کل	سال انتشار						اطمینان بخشی	نوع ارائه دهنده خدمات اطمینان بخشی
	۲۰۱۷	۲۰۱۶	۲۰۱۵	۲۰۱۴	۲۰۱۳	۲۰۱۲		
۱۵	۱	۲	۳	۳	۱	۵	شرکت های مشاوره ای کوچک	نوع ارائه دهنده خدمات اطمینان بخشی
۲۰	۱	۶	۵	۴	۳	۱	مؤسسات حسابرسی	
۱۸	۱	۳	۳	۶	۴	۱	شرکت مهندسی	
۵۳	۳	۱۱	۱۱	۱۳	۸	۷	جمع کل	
۲۱	۱	۳	۳	۵	۴	۵	Net Balance	ارائه دهنده
۶	۰	۱	۱	۲	۱	۱	pwc	خدمت
۴	۱	۰	۰	۲	۰	۱	DNV	اطمینان
۱۰	۰	۲	۳	۳	۲	۰	SGS	بخشی

جمع کل	سال انتشار						اطمینان بخشی
	۲۰۱۷	۲۰۱۶	۲۰۱۵	۲۰۱۴	۲۰۱۳	۲۰۱۲	
۶	۰	۲	۲	۱	۱	۰	E&Y
۳	۰	۲	۱	۰	۰	۰	KPMG
۲	۱	۱	۰	۰	۰	۰	Deloitte
۱	۰	۰	۱	۰	۰	۰	Lloyds
۵۳	۳	۱۱	۱۱	۱۳	۸	۷	جمع کل
۶	۱	۰	۰	۲	۰	۳	مشخص نشده
۴۰	۲	۹	۱۰	۱۰	۷	۲	محدود ^۱
۳	۰	۱	۰	۱	۱	۰	معقول/ بالا ^۲
۱	۰	۰	۱	۰	۰	۰	ترکیبی ^۳
۴۵	۳	۱۰	۱۱	۱۳	۸	۵	جمع کل

منبع: یافته‌های پژوهش بر اساس تحلیل اطلاعات مندرج در پایگاه داده ابتکار گزارشگری جهانی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

1. Limited/Moderate
2. Reasonable/High
3. Combination

۴. اطلاعات سه شرکت در مورد دارا بودن یا نبودن سطح اطمینان بخشی در پایگاه ابتکار گزارشگری جهانی از ۵۳ اطمینان بخشی انجام شده موجود نبود.

۵. جمع‌بندی و پیشنهادها

در سال‌های اخیر مفهوم گزارش پایداری مورد توجه قرار گرفته و شرکت‌های بسیاری در صنعت بیمه به انتشار گزارش‌های پایداری اقدام نموده‌اند. در این بین، رهنمودها و استانداردهای متنوعی در خصوص مباحث پایداری انتشار یافته است. با این حال همه شرکت‌های بیمه در جهان به‌طور یکسان و مشابهی از این رهنمودها استفاده نمی‌نمایند. تنوع در رویکرد مباحث پایداری و عدم انتشار گزارش پایداری شرکت‌های بیمه در ایران تا زمان نگارش این مقاله، صاحبان این قلم را بر آن داشت تا به مطالعه تطبیقی استانداردها و رهنمودهای مرتبط با مباحث پایداری بپردازند.

لذا، در این پژوهش استانداردهای ابتکار گزارشگری جهانی، هیئت استانداردهای حسابداری پایداری، رهنمودهای ابتکار سرمایه‌گذاری مسئولانه، ابتکار اصول بیمه پایدار و رهنمود افشای اقلیم که توسط شرکت‌های بیمه مطرح جهان مورد استفاده قرار می‌گیرد مورد بررسی تطبیقی قرار گرفت. یافته‌ها نشان داد که رهنمودها و استانداردهای مرتبط با مباحث و گزارش‌های پایداری در چهار محور تخصصی بودن استاندارد یا رهنمود، نوع نگاه به ذینفعان، دارا بودن نقشه اهمیت و محورهای مباحث مطرح و گستره استفاده، تفاوت‌ها و تشابهاتی دارند.

همچنین، وضعیت انتشار گزارشگری پایداری شرکت‌های بیمه در پایگاه ابتکار گزارشگری جهانی مورد بررسی قرار گرفت. یافته‌ها بیانگر این بود که روند انتشار گزارش‌های پایداری توسط شرکت‌های بیمه رو به افزایش است که با یافته‌های کی پی ام جی (۲۰۱۷) تطابق دارد. استفاده از خدمات مؤسسات حسابرسی مشهور مانند کی پی ام جی برای اطمینان‌بخشی گزارش‌ها قابل توجه است. محدود بودن سطح اطمینان‌بخشی گزارش‌ها حاکی از آن دارد که علی‌رغم این که گزارش‌های پایداری جنبه‌های غیرمالی را نیز پوشش می‌دهند، لیکن شرکت‌های بیمه حساب‌رسان را برای اطمینان‌بخشی گزارش‌ها واجد شرایط می‌دانند.

وجود رهنمودها و چارچوب‌های مختلف در خصوص گزارشگری پایداری، نیاز به یک

چارچوب یکپارچه در خصوص گزارشگری پایداری را روشن می‌سازد. به نظر می‌رسد شرکت‌های بیمه‌ای بتوانند با استفاده از رهنمودها و استانداردهای گزارشگری پایداری، اقدام به شناسایی مؤلفه‌های خاص گزارشگری صنعت بیمه نمایند. در واقع، وجود رهنمودهای مختلف در خصوص گزارشگری پایداری موجب شده که یکنواختی و مقایسه‌پذیری گزارش‌ها سخت باشد. علی‌رغم وجود رهنمودهای مختلف، هنوز استاندارد واحد جهانی برای گزارشگری پایداری وجود ندارد. این امر باعث شده که امکان ارزیابی عملکرد پایداری شرکت‌ها در سطح جهان دشوار باشد و ذینفعان در بررسی وضعیت پایداری شرکت‌ها دچار مشکل شوند.

یافته‌های بالا می‌تواند مورد استفاده بیمه مرکزی و پژوهشکده بیمه قرار گیرد تا در خصوص ترغیب شرکت‌ها به انتشار گزارشگری پایداری اقدامات لازم را انجام دهند. به خصوص آن‌که بررسی آئین‌نامه‌های موجود در صنعت بیمه ایران نشان داد که بیشتر اطلاعات مورد نیاز برای افشای مسائل پایداری در گزارش‌های پایداری در دسترس بوده، ولی مسنجم نیست. البته شرکت‌ها در دریافت اطلاعات بخش‌های مختلف برای تهیه گزارش‌ها دچار چالش‌هایی خواهند شد. لذا پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آتی میزان سطح آمادگی شرکت‌ها و زیرساخت‌های مورد نیاز آنها برای تهیه گزارش‌های پایداری مورد بررسی قرار گیرد.

همچنین، شرکت‌ها و حسابداران شرکت‌های بیمه می‌توانند از یافته‌های این پژوهش برای به‌کارگیری رویکرد بهینه در انتشار گزارش‌های پایداری استفاده نمایند. پیشنهاد می‌شود پژوهش‌های آتی بررسی نمایند که مخاطبان گزارش‌های پایداری در صنعت بیمه ایران چه کسانی باید باشند و اطمینان‌بخشی گزارش‌ها توسط چه نهاد و افرادی مناسب‌تر است. با عنایت بر این‌که مباحث دارای اولویت شرکت‌های بیمه در هر کشوری متفاوت است، محققان همچنین می‌توانند در پژوهش‌های آتی شاخص‌ها و مؤلفه‌های زیست‌محیطی، اجتماعی و راهبری خاص صنعت بیمه ایران را مورد بررسی قرار دهند.

ملاحظات اخلاقی

حامی مالی

این پژوهش مستخرج از رساله دکتری بوده و از حمایت مادی و معنوی پژوهشکده بیمه وابسته به بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران برای انجام استفاده شده است.

مشارکت نویسندگان

تمام نویسندگان در آماده‌سازی این مقاله مشارکت کرده‌اند.

تعارض منافع

بنا به اظهار نویسندگان، در این مقاله هیچ‌گونه تعارض منافی وجود ندارد.

تعهد کپی‌رایت

طبق تعهد نویسندگان، حق کپی‌رایت (CC) رعایت شده است.

منابع

- اعرابی، سید محمد. (۱۳۸۲). تحقیق تطبیقی. دفتر پژوهش‌های فرهنگی، چاپ دوم.
- سلامی، شمس الله، باقرزاده، محمد رضا، مهرآرا، اسداله و متانی، مهرداد. (۱۳۹۹). شناسایی و اولویت‌بندی عوامل حاکمیت شرکتی مطلوب در شرکت بیمه ایران. *پژوهشنامه بیمه*، ۳۵(۴): ۲۳۳-۱۹۹.
- فضلی، هوشنگ و انصاری، محسن. (۱۳۹۷). راهنمای گزارش‌دهی مسئولیت اجتماعی شرکت/ سازمان بر اساس استانداردهای ۲۰۱۸: GRI.
- https://www.niordc.ir/uploads/rahnamaye_gozarsh_dehi.pdf?&siteid=78&&siteid=78&pageid=3066
- قائدی، محمدرضا و گلشنی، علیرضا. (۱۳۹۵). روش تحلیل محتوا، از کمی‌گرایی تا کیفی‌گرایی. روش‌ها و مدل‌های روان‌شناختی، ۷(۲۳)، ۸۲-۵۷.
- Arruda, P. (2018). The P&C insurance industry's role in sustainable development and commerce. A Major Research Project presented to the University of Guelph In partial fulfilment of the requirement for the degree of MBA in Sustainable Commerce.
- Berthelot, S., Coulmont, M. & Serret, V. (2012). Do investors value sustainability reports? A Canadian study. *Corporate Social Responsibility and Environmental Management*, 19(6), 355-363
- Caporaso, S., Esposito, P. & Ricci, P. (2016). Corporate social responsibility in the north and south of Europe: a comparison between Finland and Italy. 9th EuroMed Conference Book of the Proceedings of the EuroMed Academy of Business in Warsaw, Poland, 2016, EuroMed Press, Cyprus: 406-417
- CFA Institute. (2015). Environmental, Social and Governance (ESG) Survey. <http://irrcinstitute.org/pdf/FINAL-CFA-ESG-Study-August-2015.pdf>.
- Chiamonte, L., Dreassi, A., Paltrinieri, A. & Piserà, S. (2020). Sustainability practices and stability in the insurance industry. *Sustainability*, 12(14): 5530.
- Fien, J. (2010). Understanding sustainable development. *Teaching and Learning for a Sustainable Future*. Unesco. Available at: http://www.unesco.org/education/tlsf/mods/theme_a/mod02.html?panel=1#top. Referenced

- 12.12.2014
- Gray, R. H., Adams, C. A. & Owen, D. (2014). *Accountability, social responsibility and sustainability*. Accounting for Society and the Environment. United Kingdom: Pearson Education Limited.
- Gray, R. & Milne, M. (2002). Sustainability reporting: Who's kidding whom?. *Chartered Accountants Journal of New Zealand*, 81(6), 66-70.
- GRI. (2013). G4 sector disclosures. <https://www.globalreporting.org/Documents/ResourceArchives/GRI-G4-Financial-Services-Sector-Disclosures.pdf>
- GRI. (2015). Defining materiality: What matters to reporters and investors. <https://www.globalreporting.org/resourcelibrary/Defining-Materiality-What-Matters-to-Reporters-and-Investors.pdf>
- GRI. (2018). Sustainability disclosure database data legend. <https://www.globalreporting.org/SiteCollectionDocuments/GRI-Data-Legend-Sustainability-Disclosure-Database-Profiling.pdf>
- GRI. (2019A). About sustainability reporting. Retrieved, <https://www.globalreporting.org/information/sustainability-reporting/Pages/default.aspx>
- GRI. (2019B). GRI G4 sector disclosures. Retrieved 2019. https://www.globalreporting.org/information/sector_guidance/Pages/default.aspx <https://www.unepfi.org/psi/signatory-companies/>
- KPMG. (2017). The KPMG survey of corporate responsibility reporting 2017. <https://assets.kpmg/content/dam/kpmg/xx/pdf/2017/10/kpmg-survey-of-corporate-responsibility-reporting-2017.pdf>
- Outreville, J. F. (2013). The relationship between insurance and economic development: 85 empirical papers for a review of the Literature. *Risk Management and Insurance Review*, 16(1), 71–122.
- Rogers, J. (2015) 5 Why investors should look beyond a company's financials. *Fortune*, August 11. <http://fortune.com/2015/08/11/why-investors-should-look-beyond-a-companysfinancials/>.
- SASB. (2017). SASB Conceptual Framework.
- SASB. (2019). Materiality map. Available online: <https://www.sasb.org/>
- Scholtens, B. (2011). Corporate social responsibility in the international insurance industry. *Sustainable Development*, 19(2), 143-156.

- Spasić, ć & Stojanović, Mć (2013)3 Sustainability reporting– theoretical framework and reporting practice in the Serbian oil industry. *Facta Universitatis, Series Economics and Organization*, 10(3), 231-244.
- The Financial Stability Board (FSB). (2017). Task force on climate-related financial disclosures.
- The Financial Stability Board (FSB). (2020). Task force on climate-related financial disclosures.
- The Insurance Working Group of the United Nations Environment Programme Finance Initiative. (2007). Insuring for sustainability why and how the leaders are doing it.
- Truant, E., Corazza, L. & Scagnelli, S. (2017). Sustainability and risk disclosure: An exploratory study on sustainability reports. *Sustainability*, 9(4): 636.
- UN Principles for Responsible Investment (n.d.b). The six principles. Retrieved from <http://www.unpri.org/about-pri/the-six-principles>.
- UN Principles for Responsible Investment. (n.d.a). Introducing responsible investment. Retrieved from <http://www.unpri.org/introducing-responsible-investment>.
- UNEP Finance Initiative. (2012). Principles for sustainable insurance. Retrieved from www.unepfi.org/psi/the-principles/
- Unerman, J. & Zappettini, F. (2014). Incorporating materiality considerations into analyses of absence from sustainability reporting. *Social and Environmental Accountability Journal*, 34(3), 172–186
- World Commission on Environment and Development. (1987). Our common future. Oxford: Oxford University Press.

پرتال جامع علوم انسانی